

Туман

Наталія Горішна

Білим розпачем слався туман...
Мій капкан, мій обман – мій роман.
У неволю, в обійми, у бран!
Білим розпачем слався туман...
Не зважай на мій сум, на мій стан –
Я одна з кількасот роксолан.
Мій володар, мій пан, мій тиран...
Білим розпачем слався туман...
Осінь літо взяла на аркан,
Коле очі стерня і бур'ян.
На покривджену землю – від ран
Білим розпачем слався туман...
Вчать терпінню Письмо і Коран,
Є святе і в поган, і в мирян.
Жінка – чий недоглянутий лан?
Білим розпачем слався туман...